

ANEU MAR ENDINS

La crisi i el nostre estil de vida

Desitjo referir-me encara a la qüestió social que la festa del treball del primer de maig i la festa de Sant Josep Obrer ens planteja cada any. Tracto el tema amb respecte —ho confesso obertament— perquè sóc conscient que la qüestió té una gran complexitat i que es tracta d'un problema que ens sobrepassa. Però no fins al punt de portar-nos a negar la responsabilitat personal. Negar aquest principi seria anticristià i introduiria una passivitat —i en definitiva un pessimisme— que seria molt negatiu fins i tot socialment.

M'animen a entrar en el tema unes paraules del Papa Benet XVI en les quals fa al·lusió al realisme, la confiança i el redescobriments de valors de fons sobre els quals haurem de bastir el futur: «La crisi ens obliga a revisar el nostre camí, a donar-nos noves formes de compromís, a sostenir-nos en les experiències positives i a rebutjar les negatives. D'aquesta manera, la crisi es converteix en ocasió de discernir i projectar d'una manera nova. Convé afrontar les dificultats del present en aquesta clau, de manera confiada, més que no pas resignada» (*Caritas in veritate*, n. 21).

En la meua visita pastoral, en diàleg amb els membres de les parròquies, vaig comprovant la persistència de la crisi i les seves conseqüències en les famílies. També he constatat l'esforç que fan les nostres parròquies per a ajudar les famílies que pateixen en gran manera les conseqüències d'aquesta crisi. Com a ciutadans responsables és obligat preguntar-nos i preguntar què poden fer els governs per a sortir de la crisi i per a prevenir noves recaigudes en el futur. Però també existeix —com he dit— una responsabilitat personal. En aquest sentit tots ens hem de preguntar què podem fer. Voldria recordar dos valors que són alhora humans i també profundament cristians: l'austeritat i la solidaritat.

L'austeritat, primer de tot. El nostre estil de vida ha de deixar de banda la idea absurda del creixement material per ell mateix i caldrà interioritzar la convicció que no podem seguir malgastant tot allò que ens ofereix la natura i el nostre treball, si hom té la sort de tenir-ne. S'imposa cada vegada més una cultura d'austeritat. Però per a tots i vull dir-ho sense demagògia. En aquest sentit és molt important l'exemple que puguin donar les autoritats governamentals, amb fets i no només amb paraules. Si no és així, avançar en aquesta línia serà molt difícil per no dir impossible.

Un lema —l'ha proposat Càritas— m'ajuda a veure més clar el que vull expressar: «Viu senzillament perquè d'altres, senzillament, puguin viure». D'això es tracta. Una generació que ara ha arribat a la vellesa va viure entre moltes penúries i estretors. En canvi, les generacions més joves han crescut acostumats a malversar. Deixo al lector o a l'oient la reflexió sobre aquesta cultura del malbaratament. Ja és un lloc comú dir que hem viscut per damunt de les nostres possibilitats com a col·lectivitat social.

Ens costarà molt d'esforç per a entrar en la cultura del «consum responsable». Però si som capaços d'assumir-la, els seus efectes socials, laborals, econòmics i fins i tot mediambientals seran tan positius que potser podrem arribar a dir algun dia que la crisi ens ha obligat a reeducar-nos.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

Aplec de la Salut de Sabadell

► Aquest segon diumenge de maig i el dilluns que li segueix, se celebra a Sabadell el tradicional *Aplec de la Salut*. L'acte principal és la celebració de l'Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses i concelebrada per diversos preveres, el dilluns a 2/4 de 12 del migdia. La ciutat de Sabadell, en virtut de

l'acord pres pel Consell de la Vila l'any 1697, té com a patrona la Mare de Déu de la Salut, ara també patrona del nostre bisbat. *Fotografia: Aplec de la Salut, 2010.*

GLOSSA

Cinquanta anys de ruta

Un matrimoni celebra el cinquantè aniversari de casament. Marit i muller comparteixen aquesta reflexió amb familiars i amics: «Al començament de la ruta, els ulls se'ns omplien de les meravelles del món i de les nostres pròpies persones. Semblava que al món només hi érem nosaltres dos. De sobte, una veu ens convida a anar més lluny: és la veu de Déu, que vol conduir-nos a l'infinit, juntament amb els fills que arriben, amb tots els nostres germans, amb tota la humanitat. Ja no podem fer sols la ruta.

»En alguns moments no sabíem on anàvem, ens han envaït els dubtes, la nostra fe ha trontollat en els temps de confusió. Malgrat tot, Senyor, Tu saps que la voluntat de cercar l'hem mantingut sempre, a voltes entusiasta, a voltes molt esmortida, perquè no ens ha estat fàcil viure seguint la teva crida. Com ens hi ajudà l'equip de matrimonis! Pas a pas vàrem entendre que escoltar la teva crida, Pare, era assumir la veu de Jesús, el Crist, la veu dels que pateixen per pena o dolor, dels oprimits, dels pobres per causa de les diferències de la nostra societat, la veu de tots els que ens han estimat i ens estimen. I aquí, Senyor, és on demanem el teu perdó per tot el mal que hem fet, a tu i als germans, per no escoltar la teva veu. Hem viscut moments de duresa: per desamor, per incomprendiments, per malaltia... Però també

grans moments amables de reconciliacions, de reconquestes, d'alegries i, sobretot, perquè hem tingut la certesa que sempre ens hem estimat i que hi ha moltes persones que ens estimen.

»En la nostra ruta hem vist marxar sants cap a Tu, Senyor. Han estat ben a la vora de nosaltres i ens han servit d'exemple de resposta a la teva veu! Tant de bo tinguéssim disposició i capacitat per seguir les empremtes que han deixat a la pols de la nostra ruta. Avui fa cinquanta anys que la iniciàrem. Està arribant al bosc. Lenta però inexorable, la llum del nostre dia s'està enfosquant. Podem dir que, plàcidament i sense cap por, perquè tenim l'esperança, Senyor, d'escoltar la teva veu ben a prop nostre. Et volem demanar, Senyor, que el traspàs sigui tan plaent al nostre esperit com ho és als ulls una esplèndida posta de sol.» «Vulgues apiadar-te de nosaltres dos, fes que arribem plegats a la vellesa. Llavors van afegir tots dos alhora: Amén, amén» (*Tb 8,7-8*). Fa cinquanta anys que construïren una comunitat de vida cridats a l'amor. Esdevingueren, l'un per a l'altre, imatge de l'amor de Déu a la humanitat. Han seguit, com expresen, una ruta, compartint joies i dificultats, vencent els egoismes personals i de parella, obrint-se als altres, esdevenint testimonis. Amén, amén.

Enric Puig Jofra, SJ

Ordenació de diaques

El proper diumenge dia 20 de maig, solemnitat de l'Ascensió del Senyor, a les 6 de la tarda, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses presidirà la celebració de l'Eucaristia a la Catedral del Sant Esperit i conferirà el sagrat orde del diaconat als senyors Santiago Cortés Velasco, Javier Fernández Pérez i Oriol Gil Termes, seminaristes diocesans de Terrassa.

DIUMENGE VI DE PASQUA

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,25-26.34-35.44-48)

Així que Pere entrà, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el féu aixecar dient-li: «Posa't dret, que jo sóc home, igual que tu». Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui». Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grandeses de Déu. Llavors Pere digué: «Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?» Tot seguit manà que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedés amb ells uns quants dies.

► Salm responsorial (97)

R. *El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

► Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 4,7-10)

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor.

Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 15,9-17)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observo els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres els qui m'heu escollit. Sóc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar per tot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us mando: que us estimeu els uns als altres.»

► Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 10,25-26.34-35.44-48)

Cuando iba a entrar Pedro, salió Cornelio a su encuentro y se echó a sus pies a modo de homenaje, pero Pedro lo alzó, diciendo: «Levántate, que soy un hombre como tú.» Pedro tomó la palabra y dijo: «Está claro que Dios no hace distinciones; acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea.» Todavía estaba hablando Pedro, cuando cayó el Espíritu Santo sobre todos los que escuchaban sus palabras. Al oírlos hablar en lenguas extrañas y proclamar la grandeza de Dios, los creyentes circuncisos, que habían venido con Pedro, se sorprendieron de que el don del Espíritu Santo se derramara también sobre los gentiles. Pedro añadió: «¿Se puede negar el agua del bautismo a los que han recibido el Espíritu Santo igual que nosotros?» Y mandó bautizarlos en el nombre de Jesucristo. Le rogaron que se quedara unos días con ellos.

► Salmo responsorial (97)

R. *El Señor revela a las naciones su salvación.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas; / su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su victoria, / revela a las naciones su justicia: / se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la victoria de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 4,7-10)

Queridos hermanos, amémonos unos a otros, ya que el amor es de Dios, y todo el que ama ha nacido de Dios y conoce a Dios. Quien no ama no ha conocido a Dios, porque Dios es amor. En esto se manifestó el amor que Dios nos tiene: en que Dios envió al mundo a su Hijo único, para que vivamos por medio de él. En esto consiste el amor: no en que nosotros hayamos amado a Dios, sino en que él nos amó y nos envió a su Hijo como víctima de propiciación por nuestros pecados.

► Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 15,9-17)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Como el Padre me ha amado, así os he amado yo; permaneced en mi amor. Si guardáis mis mandamientos, permaneceréis en mi amor; lo mismo que yo he guardado los mandamientos de mi Padre y permanezco en su amor. Os he hablado de esto para que mi alegría esté en vosotros, y vuestra alegría llegue a plenitud. Este es mi mandamiento: que os améis unos a otros como yo os he amado. Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos. Vosotros sois mis amigos, si hacéis lo que yo os mando. Ya no os llamo siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su señor: a vosotros os llamo amigos, porque todo lo que he oído a mi Padre os lo he dado a conocer. No sois vosotros los que me habéis elegido, soy yo quien os he elegido y os he destinado para que vayáis y deis fruto, y vuestro fruto dure. De modo que lo que pidáis al Padre en mi nombre os lo dé. Esto os mando: que os améis unos a otros.»

Faç de Jesucrist. Pintura de Rodrigo d'Osona, Museu Provincial de València

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Ac 1,15-17.20-26 / SI 112 / Jn 15,9-17 □ **dimarts:** Ac 16,22-34 / SI 137 / Jn 16,5-11 □ **dimecres:** Ac 17,15.22-18,1 / SI 148 / Jn 16,12-15 □ **dijous:** Ac 18,1-8 / SI 97 / Jn 16,16-20 □ **divendres:** Ac 18,9-18 / SI 46 / Jn 16,20-23a □ **dissabte:** Ac 18,23-28 / SI 46 / Jn 16,23b-28 □ **diumenge** vinent, l'Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.): Ac 1,1-11 / SI 46 / Ef 1,17-23 / Mc 16,15-20. La 2a lectura pot ser Ef 4,1-13 (o més breu: 4,1-7.11-13).

Aviu llegim dos fragments de la tradició joànica que estan ben lligats per dins i que ofereixen un petit tractat sobre l'amor. La segona lectura ens recorda que l'amor té la seva font en Déu: «L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu fill com a propiciació pels nostres pecats» (1Jn 4,10). Per la seva banda, l'evangeli ens fa avinent que Jesús ha estimat els humans perquè també ell ha estat objecte de l'amor de Déu (15,9).

Subratllem dues coses arran d'aquests textos. En primer lloc, que l'amor és donació plena i incondicional.

Això potser ja ho sabem, però és essencial recordar que aquesta és l'experiència fonamental i fundacional de Jesús. Jesús ha viscut donant vida i donant-la amb plenitud («havent estimat els seus que eren al món, els estimà fins a la mort», 13,1), perquè s'ha sentit a bastament i plenament estimat per aquell a qui només pot donar el nom de Pare estimat (més de cent textos de l'Evangelí de Joan). L'Evangelí de Joan ho subratlla quan diu que «el Pare estima el fill i li ho posa tot a la mà» (3,35b), text precedit per l'afirmació cabdal: «(El Pare) li dóna l'Esperit sense mesura» (3,35a).

Segon subratllat: el paral·lel de l'amor del cristià amb el model de Je-

sús és estricta: el creient només podrà estimar si és estimat, és a dir, si acull l'amor de Jesús. Perquè només el qui és estimat pot estimar. És una estructura de cadena: el Pare estima el fill. El fill, estimat pel Pare, estima els humans. Els humans, estimats per Jesús, poden estimar-se els uns als altres. L'amor ve de Déu, si no el deixem venir no podrem estimar.

Vet aquí el missatge de la Pasqua: és més important deixar-se estimar que estimar. És més important que Jesús ens renti els peus que no pas rentar-nos els peus els uns als altres (13,1-20).

Oriol Tuñí, SJ

COMENTARI

Petit tractat sobre l'amor

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

20. El fruit que podem donar i cal que donem

No oblidem que la comparació del cep (evangeli del diumenge passat) es troba en el context del darrer sopar de Jesús. Després de la multiplicació dels pans, Jesús va parlar del veritable pa del cel que ell donarà, i això era un anunci del pa eucarístic que donaria. És difícilment pensable que Jesús, en parlar del cep, no pensés en el vi nou que ja va anunciar a Canà i que ara dóna, el vi que sortiria de la seva passió, del seu «amor fins a l'extrem» (Jn 13,1), «l'amor més gran... del qui dóna la vida pels seus amics» (Jn 15, 13, evangeli d'avui).

En aquest sentit, la comparació del cep té ben bé un fons eucarístic. Senyala el fruit que Jesús dóna: el seu amor que es dóna a la creu, amor que és el nou vi bo que pertany al menjar de nocces de Déu amb els homes. L'eucaristia, sense que s'esmenti expressament, s'entén així en tota la seva grandesa i profunditat.

L'eucaristia ens remet al fruit que nosaltres, com a sarmets en Crist, podem donar i cal que donem: el fruit que el Senyor espera de nosaltres és l'amor que fa prendre amb ell el misteri de la creu i esdevé participació en el lliurament que fa d'ell mateix, i esdevé la justícia veritable que Déu vol de nosaltres i que prepara el món per al regne de Déu.

Neteja i fruit són coses que van juntes; només per la neteja de Déu podem donar el fruit que desemboca en el misteri eucarístic i així condueix a la festa de nocces que és la meta de Déu en la història. Fruit i amor van junts. El fruit veritable és l'amor que passa per la creu, per la neteja de Déu.

Si el fruit que hem de donar és l'amor, el seu pressupòsit és justament aquest *romandre*, que és el que els pares de l'Església anomenen *perseverantia*, aguantar amb paciència en la comunitat del Senyor a través de totes les confusions de la vida.

Joseph Ratzinger-Benet XVI

(Jesús de Natzaret, 1a part, Ed. Claret)

PROVÍNCIA ECLESIASTICA DE BARCELONA

La Santa Seu ratifica els acords dels bisbes sobre la divisió de béns

La Congregació per als Bisbes ha ratificat els acords entre l'arxidiòcesi de Barcelona, la diòcesi de Terrassa i la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, que formen la Província Eclesiàstica de Barcelona, sobre el repartiment dels béns amb motiu de la divisió de l'arxidiòcesi de Barcelona.

Les esmentades noves diòcesis foren creades sense que hi hagués cap estudi preparatori sobre la divisió dels béns de l'arxidiòcesi de Barcelona.

La Santa Seu envià uns principis d'obligat compliment per a la divisió dels béns mobles i immobles de l'antiga arxidiòcesi de Barcelona. Els esmentats principis establien que el repartiment dels béns mobles s'havia de fer proporcionalment al nombre d'habitants de cada diòcesi en el moment de la partició (56,85% Barcelona, 24,04% Terrassa i 19,11% Sant Feliu de Llobregat). Pel que fa als béns immobles aquells principis normatius aconsellaven que cada diòcesi tingués aquells béns que es trobaven en el seu respectiu territori.

Per tal que les dues noves diòcesis rebessin més béns immobles que els que tenien en el propi territori, es demanà a la Congregació per als Bisbes que modifiqués aquells principis normatius pel que fa a la divisió dels béns immobles i que aquesta divisió es pogués fer proporcionalment al nombre d'habitants de cadascuna de les tres diòcesis. La Congregació per als Bisbes va aprovar aquesta petició.

Fins l'any 2006 no es va disposar de l'inventari de tots els béns immobles. Per aquesta raó la Comissió Tècnica nomenada pel Sr. Nunci no pogué abordar de manera efectiva la divisió fins a aquesta data. La Comissió Tècnica treballà intensament fins arribar a elaborar una proposta. Posteriorment, aquesta proposta fou estudiada i aprovada pels Srs. Bisbes de la Província Eclesiàstica de Barcelona i enviada pel Sr. Cardenal Arquebisbe Metropolità de Barcelona a la Congregació per als Bisbes. Aquesta Congregació ha ratificat l'acord dels Srs. Bisbes de la Província Eclesiàstica de Barcelona.

La Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol continuarà estant al servei dels capellans dels tres bisbats.

La Congregació per als Bisbes també ha determinat que els béns propietat del Seminari Conciliar de l'arxidiòcesi de Barcelona en el moment de la divisió, es reparteixin entre les tres diòcesis segons el nombre d'habitants.

Barcelona, 19 d'abril de 2012

SANTORAL

13. ✠ Diumenge VI de Pasqua. Mare de Déu de Fátima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. cong. del Sagrat Cor de Bétharam; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA 1872).

14. Dilluns. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Ac 1,15-26); santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

15. Dimarts. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); sant Eufraasi, bisbe i mr. (també es pot celebrar l'endemà, dia 16).

16. Dimecres. Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomu-

cè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; santa Margarida de Cortona, terciària franciscana; sant Germer, bisbe.

17. Dijous. L'Ascensió del Senyor; sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

18. Divendres. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Fèlix de Cantalici, rel. caputxí; santa Rafaela-Maria Porras, rel., fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilbert, rel. mercedari, de Reus.

19. Dissabte. St. Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombrèn (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); St. Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; Sta. Ciríaca.

EN PAREJA

La crisis y su posible función

Está claro que la vida en pareja facilita la maduración de cada uno de sus miembros, pero también ofrece un marco protector para el hombre y la mujer. El enriquecimiento espiritual de cada miembro de la pareja contribuye a reforzar la cohesión de esta.

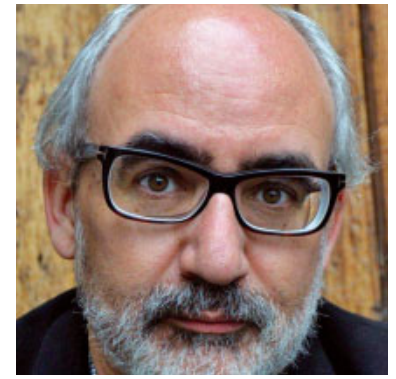
Hay unas fuerzas centrípetas (que actúan hacia dentro), y el amor es la más importante de ellas, que inciden en la pareja y que deben conjugarse y aprovecharse para contrarrestar las fuerzas centrífugas (que se dirigen hacia fuera) de cada uno de los componentes que, al contrario, tienden a deshacer la unión de la pareja. Todos sabemos que los puntos de ruptura son numerosos en la vida de una pareja y constituyen abundantes situaciones de crisis.

Al igual que el individuo, la pareja evoluciona a través de conflictos y crisis que deben servir para fortalecer su estructura, superando las eventualidades que se presenten, y de esta manera la pareja va madurando. Se dice que todo conflicto es madurador, y es cierto, pero con la condición de que sea reconocido como tal por la pareja y se busque el mantenimiento de la cohesión entre los cónyuges.

He aquí el relato de unos esposos: «Tuvimos hace un año una crisis muy fuerte y estuvimos en un tris de mandarlo todo a paseo. En un momento de lucidez para ambos, nos propusimos reflexionar cada uno por nuestra cuenta, sin prisas y desasosadamente, pidiendo consejo y las ayudas externas que hicieran falta. Luego, nos sentamos a hablar; eso sí, con voluntad de rehacer lo que estuvo a punto de romperse. Aclaremos malentendidos y nos pedimos mutuamente disculpas. Desde entonces, nuestro matrimonio ha salido fortalecido.»

Dr. Paulino Castells
(En pareja, Ed. Planeta; En parella, Ed. Pòrtic)

ENTREVISTA

FRANCESC GRANÉ

L'Eucaristia és l'Aliment

Aliment per al desig infinit és el darrer treball del Dr. Francesc Grané; un llibre «que calia que s'escriuís, i que s'escriuís així», afirmava Mn. Rovira Bellosó el dia de la presentació. El també teòleg Francesc Torralba afegia en el mateix acte que està escrit «en un llenguatge proper, a la vegada místic i quotidià». I és que, com assegura l'autor, que és doctor en comunicació i humanitats i llicenciat en filosofia, «el nostre punt de partida és el desig, el desig vital que no en té prou amb allò que viu, que necessita alguna cosa més, el desig que demana que la vida tingui algun sentit, que hagi valgut la pena néixer, existir... patir, dubtar, desensisar-se. L'Eucaristia és l'Aliment per al desig infinit».

Per què calia un llibre com aquest, com diu Mn. Rovira?

Perquè em sembla que no s'acaba d'entendre. Es diu que és —o que hauria de ser— el centre de la vida cristiana, però, en la realitat quotidiana, no ho és. No s'entén. Des de fa unes dècades ens dediquem a mirar de fer-la entenedora a base de fer canvis de lectures, cants, de mirar que «siguin divertides». Però canviant els llenguatges no canviem gran cosa. El mateix Jesús diu sovint que no ens preocupem dels llenguatges, que ja se'ns donaran: que ens preocupem de l'experiència fonamental.

I què és allò essencial, l'experiència fonamental?

Primer, la consciència real, plena, d'estar mantenint una Relació. Una relació amb Déu. L'Eucaristia és, primer, relació individual amb Déu. Segon: l'Eucaristia expressa tot l'itinerari de transformació personal. Tu t'ofereixes a Déu —metafora de l'altar—: el que ets, el que fas, el temps, les relacions... Només en la mesura que tu et dones Ell se't dóna. Donant-te, Déu se't dóna. És el teu pa, el teu Aliment. L'Eucaristia és el símbol d'aquesta experiència espiritual profunda, i quotidiana, molt quotidiana si volem, és clar.

Com presenta l'Eucaristia?

Cal superar un seguit de tòpics. El primer, el de l'avorrimt: tot allò essencial, en la vida, és lent, requereix temps i esforç, perquè l'Eucaristia suposa una immersió en generacions i cultures molt diverses, que van viure fa segles. És una trobada amb el Text i un treball actiu per fer que allò expressat recrei, reconstrueixi la nostra vida. El text interpretat, la Paraula, adreçada a la racionalitat, juntament amb el pa i vi, fa que puguem anar incorporant, i digerint, convertint en carn de la nostra carn la pròpia vida de Déu. Per això, no podem viure l'Eucaristia des de la ignorància de l'Evangeli.

Òscar Bardaji i Martin

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Diumenge dia 13, a les 13.15 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Joan Baptista de Matadepera.

Dilluns dia 14, a les 11.30 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia a l'Aplec de la Mare de Déu de la Salut al seu Santuari, a Sabadell.

Dimarts dia 15 i dimecres dia 16. Participa en la reunió de bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense al Santuari de la Mare de Déu de Loreto, a Tarragona.

Dijous dia 17, a les 11 h. Presideix la reunió del Col·legi de Consultors.

A les 20 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia en la clausura del curs de la Pastoral Universitària, a l'església de la Mare de Déu del Roser a Cerdanyola.

Dissabte dia 19, a les 11 h. Presideix l'entrega de premis del Concurs Bíblic al Centre Cultural de la Caixa de Terrassa.

Diumenge dia 20, a les 12 h. Celebra la Missa Estacional i fa la Visita Pastoral a la parròquia de Santa Agnès de Malanyanes.

A les 18 h. Celebra l'Eucaristia i confereix l'ordenació diaconal a tres seminaristes a la Catedral.

▶ VISITA PASTORAL

Aquest diumenge dia 13, a les 8.30 h. Missa Estacional i Visita Pastoral a la parròquia de Sant Mamet de Corró d'Avall (Les Franqueses del Vallès).

A les 11 h. Missa Estacional i Visita Pastoral a la parròquia de Santa Coloma de Marata (Les Franqueses del Vallès).

Diumenge dia 20, a les 11 h. Missa Estacional i Confirmacions a la parròquia de la Mare de Déu de Fàtima de Granollers.

▶ NOTÍCIES

VII Romiatge de Malalts a la Salut.

El dissabte 21 d'abril se celebrarà al Santuari de la Mare de Déu de la Salut, a Sabadell, el VII Romiatge diocesà de Malalts. Va ser organitzat per la Delegació Episcopal de Pastoral de la Salut, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar i vicari general, acompanyat d'altres preveres, presidí la missa, seguida de la benedic-

DIA DE L'APOSTOLAT SEGLAR Trobadra de l'Apostolat Seglar de la Diòcesi de Terrassa

**Diumenge dia 27 de maig,
solemnitat de la Pentecosta**

—A les 6 de la tarda, a la Sala Capitular de la Catedral. Conferència a càrrec de D. Antonio Cartagena, director de la Comissió Episcopal d'Apostolat Seglar de la Conferència Episcopal Espanyola.

—A les 8 del vespre, a la Catedral. Celebració de l'Eucaristia presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses.

ció amb el Santíssim Sagrament i la processó per a venerar la Mare de Déu.

Confirmacions a Sant Celoni.

El dissabte dia 21, Mons. Salvador Cristau va celebrar la missa a la parròquia de Sant Martí de Sant Celoni i administrà el sagrament de la Confirmació a 17 nois i noies d'aquella parròquia i de Sant Esteve d'Olzinelles. Van participar en la celebració els joves de la Comunitat del Cenacle de Fogars de Montclús.

Confirmacions a la parròquia de Sant Pau de Terrassa.

El diumenge dia 22 d'abril, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, celebrà l'Eucaristia a la parròquia de Sant Pau de Terrassa i administrà el sagrament de la Confirmació a 23 joves d'aquella i d'altres parròquies.

Confirmacions a la parròquia de Sant Oleguer de Sabadell.

El diumenge dia 22 d'abril, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, celebrà l'Eucaristia a la parròquia de Sant Oleguer de Sabadell i administrà el sagrament

de la Confirmació a cinc joves de la parròquia. Concelebraren els PP. Salesians que tenen cura pastoral de la parròquia.

▶ AGENDA

140 aniversari de les Salesianes. L'Institut de Filles de Maria Auxiliadora (Salesianes de Sant Joan Bosco) celebra el 140 aniversari de la seva fundació. Aquest diumenge dia 13, festa de la fundadora —santa Maria Mazzarello—, les Salesianes de Sabadell en faran memòria a la missa de 12 a la parròquia de Sant Oleguer.

Vespres als Monestirs. Aquest diumenge dia 13, a les 18.30 h, la Delegació Episcopal per a la Vida Consagrada convida a participar en les Vespres al Monestir de Jesús Diví Obrer i Sant Josep Oriol de les Carmelites Descalces a Terrassa.

Clausura del curs de Pastoral Universitària. Dijous dia 17 de maig, a l'església de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola. A les 20 h, celebració de l'Eucaristia presidida per Mons. Josep Àngel Saiz, bisbe de Terrassa; a les 20.45 h, entrega de premis del Concurs Bíblic de Catalunya per a Universitaris; Concert del Cor de la UAB, dirigit pel Sr. Poire Vallvé. Organitza: SAFORUAB.

Missa en ritu hispanomossàrab. Dissabte dia 19, a les 12 h, a l'església de Santa Maria d'Ègara (Parròquia de Sant Pere de Terrassa). Celebrant: Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar.

▶ D'ALTRES BISBATS

Unió Espiritual de Mares. Dr. Josep M. Gasch, *Volem aportar reconciliació*. Dimecres dia 16 de maig. A les 16.30 h, Missa; a les 17.30 h, conferència. Lloc: c/ Riera de Sant Miquel 1 bis, Barcelona.

La primavera al Miracle. Diverses activitats que conjunten l'espiritualitat i les arts (música, tècnica floral, etc.) relacionades amb la primavera. Dies 18-20 de maig; 25-27 de maig; 8-10 de juny. Lloc: Casa d'Espiritualitat El Miracle (Solsonès). Inscripcions: tels. 973 480 002 i 649 465 814; a/e: casespi@santuarielmiracle.com.

REMAD MAR ADENTRO

La crisis y nuestro estilo de vida

Deseo todavía referirme a la cuestión social que nos plantea cada año la fiesta del trabajo del uno de mayo y la fiesta de San José Obrero. Entro en el tema con respeto —lo confieso abiertamente—, porque soy consciente de que la cuestión tiene una gran complejidad y de que se trata de un problema que nos sobrepasa. Pero no hasta el punto de llevarnos a negar la responsabilidad personal. Negar este principio sería anticristiano e introduciría una pasividad —y en definitiva un pesimismo— que incluso socialmente sería muy negativo.

Me animan a entrar en el tema unas palabras del Papa Benedicto XVI en las que hace alusión al realismo, la confianza y el redescubrimiento de valores fundamentales sobre los que habrá que construir el futuro: «La crisis nos obliga a revisar nuestro camino, a darnos nuevas reglas y a encontrar nuevas formas de compromiso, a apoyarnos en las experiencias positivas y a rechazar las negativas. De este modo, la crisis se convierte en ocasión de discernir y proyectar de un modo nuevo. Conviene afrontar las dificultades del presente en esta clave, de manera confiada más que resignada» (*Caritas in veritate*, n. 21).

En mi visita pastoral, en diálogo con los miembros de las parroquias voy comprobando la persistencia de la crisis y sus consecuencias en las familias. También he constatado el esfuerzo que hacen nuestras parroquias para ayudar a las familias que sufren mayormente las consecuencias de esta crisis. Como ciudadanos responsables, es obligado preguntarnos y preguntar qué pueden hacer los gobiernos para salir de la crisis y para prevenir nuevas recaídas en el futuro. Pero también —como he dicho— existe una responsabilidad personal. Y en este sentido, todos nos hemos de preguntar qué podemos hacer. Deseo recordar una vez más dos valores que son a la vez humanos y también profundamente cristianos: la austeridad y la solidaridad.

La austeridad, en primer lugar. Nuestro estilo de vida tiene que abandonar la absurda idea del crecimiento material por sí mismo y será necesario interiorizar la convicción de que no podemos seguir malgastando todo lo que la naturaleza y nuestro trabajo —si se tiene la suerte de tenerlo— nos ofrece. Se impone cada vez más una cultura de la austeridad. Pero en todos nosotros, y deseo decirlo sin demagogia. En este sen-

tido es muy importante el ejemplo que puedan dar las autoridades gubernamentales, con hechos y no sólo con palabras. De lo contrario, avanzar en esta línea será muy difícil por no decir imposible.

Un lema —propuesto por Cáritas— me facilita la claridad en lo que deseo expresar: «Vive sencillamente para que otros puedan sencillamente vivir». De eso se trata. Una generación que ahora ha alcanzado la ancianidad vivió entre muchas penurias y estrecheces. En cambio las generaciones más jóvenes han crecido en la ilusión del despilfarro. Dejo al lector o al oyente la reflexión sobre las consecuencias negativas de esta última cultura del derroche. Ya es un lugar común decir que hemos vivido por encima de nuestras posibilidades como colectividad social.

Nos va a costar mucho esfuerzo entrar en la cultura del «consumo responsable». Pero si somos capaces de asumirla, sus efectos sociales, laborales, económicos e incluso medioambientales serán tan positivos que quizá podamos llegar algún día a decir que la crisis nos ha obligado a reeducarnos.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa